

Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea sfântului mare mucenic Dimitrie, izvorătorul de mir

În această zi sfântă cuvântul Meu îmbrățișează pământul și neamul român. Sunt deasupra cu oștirile cerești și port cu cei din cer durerea de la jalea celor ce plâng nemângâiați acum, după ce s-a abătut încercare cu durere peste acest neam și zile de veghe.

Sunt Domnul Iisus Hristos și sunt învăluit în cuvânt. Dau glas cuvântului Meu și îi spun neamului român că am șazececi de ani scriși în cartea Mea de azi, pe care am întocmit-o și am împărțit-o cu tot cuvântul din ea, izvorât din gura Mea în acest timp scris, și am dat-o neamului român începând de la cei din frunte și până jos, că am grăit mult, și tot mai mult grăiesc de o vreme și strig cu cuvântul, strig îngrijorat și înduișat, strig să se scoale la veghe acest neam și să se ridice deasupra răului și să vegheze să fie viu, căci vai celor ce dorm mult și nu veghează mult, căci cei ce dorm noaptea dorm, precum este scris, iar acest dormit mult se numește noapte și se pune noapte multă peste neveghe.

Și iată, te-ai sculat la veghe, popor român. O, cât te-am strigat, cât te-am povățuit ani la rând și te-am îmbiat să te ridici și să veghezi pentru viața ta și a Mea, pentru iubirea dintre tine și Mine ca să fii Eu viața ta, iubirea ta, veghea cea de peste tine să fii, o, neam român! O, tu nu știi în ce cinste te-a așezat pe tine Dumnezeuul tău, popor iubit de Dumnezeu pentru istoria ta. Ești ales aparte de Tatăl Meu să fii tu la sfârșitul timpului țara Domnului, cetatea în care, iată, vine Domnul în cuvânt pe pământ și Se împarte, și știi popoarele de taina Mea cu tine, o, țara Mea de azi. O, nu te îndoii, nu te întreba de ce așa, de ce ești tu acum țara Mea. Tu știi ce am pățit Eu, Domnul, acum două mii de ani de la poporul la care am venit din dreapta Tatălui, că M-a scos din mijlocul lui prin moarte pe cruce, și l-am plâns mult pe Israel atunci și-i spuneam mereu așa: *«Am voit să te adun sub aripile Mele, popor ales, și apoi atât de încăpățânat pentru alegerea ta. Mi-am trimis spre tine toată bogăția din cer și ți-am dat hrană îngerească să mănânci în vreme de foamete, dar tu n-ai voit să rămâi poporul Meu, că nu L-ai ascultat pe Dumnezeu, și iată, ți se lasă casa pustie, pustie de Mine, și nu Mă vei mai avea sau vedea în mijlocul tău cu lucrul Meu ceresc până nu va fi să vină timpul să spui: Binecuvântat este Cel ce vine întru numele Domnului»*.

O, iată, vin în numele Tatălui, vin cuvânt pe pământ pe vatra neamului român, și aș voi și tu să Mă auzi și să Mă binecuvintezi în cuvântul Meu de azi, că te aștept să-Mi cunoști glasul și cuvântul pe care-l izvorăsc din gura Mea în mijlocul neamului român încă din anul 1955, și iată azi, cuvântul Meu e rău care dă peste margini, plin de înviere pentru făpturi.

O, Israele după trup Israel, uită-te în cuvântul Meu de azi ca să înțelegi pe Cel ce vine iarăși de la Tatăl pe pământ cuvânt și-Și naște un popor credincios Lui și purtător de Dumnezeu, și scoală-te și tu întru credință, o, scoală-te! Amin.

O, am arătat, popor român, am arătat acum prin cartea Mea de peste tine și ți-am spus cum îl plângeam acum două mii de ani pe Israel cel necredincios venirii Mele, și pe care l-am lăsat pustiu de Mine apoi, și cum îl strig și azi să-Mi cunoască venirea și glasul și strigătul Meu după om, iar acum grăiesc ție, popor român, popor încercat de suferință, și spun așa: Duhul proorociei stă în mijlocul neamului român și se așează pe această vatră cuvântul Meu și Mă vestesc Eu Însumi cine sunt. Sunt Fiul Tatălui Savaot, Cel ce M-am născut acum două mii de ani în peștera din Betleemul Iudeii, Cel ce am fost răstignit pe cruce la treizeci și trei de ani de la nașterea Mea, și sunt Cel ce M-am vestit pe Mine Însumi că voi veni iarăși să judec pe vii și pe morți și să dau fiecăruia după cum este fapta sa, și duhul proorociei este lucrarea Mea în mijlocul neamului român și port de mânăță acest neam și-l călăuzesc cu cuvântul.

O, nu de ieri sau de azi grăiesc cuvântul Meu în mijlocul tău, popor român. Am pe vatra ta dovadă întărită cu martori și am istorie scrisă șazeci de ani de cuvânt, iar cartea poartă pe scoarța ei numele Meu cel de azi: Cuvântul lui Dumnezeu. O poți găsi pe cale dacă nu ai dat de ea până acum, după cum pe cale poți găsi și defăimările asupra cărții cuvântului Meu și asupra poporului purtător de Dumnezeu în mijlocul tău, și care poartă din greu sarcina venirii Mele cuvânt pe pământ și este grăit de rău de cei necredincioși.

O, Eu te-am strigat îndelung, îndelung prin glasul cuvântului Meu și te tot strig, popor român. Ești scris în planul cel pentru azi al lui Dumnezeu și ai scrisă în dreptul numelui tău proorocie măreață. Ești scris să fii lumina popoarelor și a limbilor de pe pământ, din pricina luminii cuvântului gurii Mele, care izvorăște ca râul din munte, coborând la vale ca să ude în cale pământul și omul și ca să crească cer pe pământ și ca să se îmbrățișeze cerul cu pământul pe vatra ta. E multă și lungă grăirea Mea din tine. O, caută-Mă, și Mă vei afla cu toată slava cuvântului Meu, prin care-Mi întocmesc și Îmi călăuzesc un popor credincios și sfânt, pentru ca să te sprijin pe tine, popor pecetluit de Dumnezeu încă de la nașterea Mea între oameni, când Tatăl te-a întocmit și pe tine și te-a botezat cu credința cea pentru Mine și ți-a dat o soartă dulce pentru sfârșit de timp, și te-a ales încă de pe atunci să fii tu azi țara întoarcerii Mele după două mii de ani, casă primitoare pentru Hristos, Cel ce vine din ceruri pe pământ cuvânt ca să-Și pregătească ziua slavei și un popor ales pentru slavă.

Iar acum te îmbrățișez în cuvânt și te strâng la pieptul Meu duios, și cu glas de Păstor milos îți mângâi suspinul și-ți spun: Nu mai plânge, o, nu mai plânge! Umple-te de Duhul Sfânt! Ia iubire din iubirea Mea ca să ai, și adu-ți aminte de Mine așa cum Eu aștept, și nu așa cum știi tu să faci aceasta. O, vin să te mângâi în durere. Mângâie-Mă și tu. Mult mai îndurerat sunt Eu, Cel mereu îndurerat. Te strâng la piept cu brațe de Păstor duios și milos și-ți dăruiesc grăirea Mea cu tine. O, caută tu pe vatra ta cartea cuvântului Meu, carte în care M-am scris cu însuși glasul Meu și am legat-o în copci și am pus-o pe masa ta ca s-o deschizi și să vezi apoi în ea lucrul Meu cel mult trudit ca să Mă așez cuvânt pe pământ. Să știi că pe nori stau deasupra ta și-Mi slobod glasul peste tine, iar cei ce au urechi de auzit cu ele Mă aud și Mă așează în carte cu toată grăirea Mea, cu multul Meu pogorământ, că mult Mă aplec, din cer și până pe pământ Mă aplec cu toate oștirile cerești, cu care Mă port, că este scris să vin prin cuvântul Scripturii care spune: *«Vine Domnul cu zecile de mii de sfinți ai Săi și vor auzi cei din morminte glasul cuvântului Său»*.

O, țara Mea de azi, o, neam român, ești în durere acum, iar durerea te-a așezat la veghe. O, ai grijă, ai grijă că ai nevoie de un sfat înțelept acum. Este scris cuvânt cu înțelepciune în el și care spune: *„Cine nu are în casă un bătrân înțelept, acela să caute mult și să-l cumpere pe el și să-l aibă”*. O, tu ai în mijlocul tău pe omul cel încercat îndeajuns și deprins cu înțelepciunea cea bună pentru viața ta de azi și de mâine. Nu-l lăsa să apună pe cel ce iubește atât de duios și atât de milos viitorul tău. Caută după el și primește-i sfatul, că Eu, Domnul, voiesc așa să te ajut și să te sprijin în vreme de încercare, când nu sunt în mijlocul tău veghetori înțelepți și deprinși cu cel mai bun sfat pentru tine acum, iar tu ești fraged de tot, popor român, și-ți port grija și Mă uit în părți peste tot ca să te ocrotesc de cei ce se uită după tine să te găsească în slăbiciune și să se dea binefăcători ție când ei nu sunt de partea ta.

O, copii fragezi cu inima și cu iubirea, ați umplut piața cu adunarea voastră, cu strigătele voastre după ajutor. Vă privesc din nori cum stați de veghe, așteptând izbândă dulce pentru voi. Le cereți socoteală celor ce sunt acum la cârmă și la putere și știți că ei nu sunt pentru voi, iar voi sunteți plăpânzi, dar Eu am turnat peste voi ca să aveți ochi și ca să-i vedeți pe cei ce stau la cârmă necredincioși vouă, și cărora le strigați să plece. O, să plece, dar mai întâi să punem ceva în loc, o, fii români. Țara română are și ea o carte, care se numește cârma țării și trebuie după ea lucrat și făcut curat, că dacă altfel se lucrează se calcă legea, iar călcarea de lege se pedepsește de legea însăși.

O, căutați cea mai coaptă înțelepciune și fiți primitori de sfat, fii români. Este în mijlocul vostru cel atât de veghetor și iubitor de țară și de neam, care a stat pe scaun de veghe timp de zece ani prin multe feluri de furtuni și de încercări încâlcite cu totul, și care a avut în jurul lui tot pe cei de azi, care s-au așezat și atunci și acum prin însăși puterea lor, pe cei pe care voi vreți să plece de pe scaune. O, e greu să-i dați voi jos, dar primiți sfat, că trebuie să lucrăm după lege și să biruim, iar apoi să nu uitați să vegheați mult și mereu, fiilor. Puteați și până acum să faceți aceasta în toți anii grei prin care a trecut țara, dar n-ați făcut ochii mari și n-ați primit trezirea când v-am strigat, căci Eu, Domnul, mereu am strigat la voi și v-am spus: Treziți-vă! Găsiți în cartea Mea strigarea Mea spre voi, că la timp strigam în toate încercările de peste voi și vă rugam să vă treziți, dar n-am fost primit cu credință ca să nu fi ajuns voi sub greu acum, o, fii români.

O, e mare primejdie lipsa de veghe, și mai ales lipsa de sfatul cel mai înțelept în vreme de încercare grea. Mă aplec, popor român, și te povățuiesc acum. Iar și iar te povățuiesc să cauți în mijlocul tău sfatul cel bun pentru tine al celui ce a vegheat ani mulți până acum prin mult greu la cârmă pentru soarta ta, și primește sfatul înțelepciunii lui ca să te izbăvești de greul cel de acum, și care de mult te apasă. Eu, Domnul, am lucrat mereu prin oameni pentru oameni, și nu altfel a fost ajutorul Meu pentru oameni, iar tu veghează, neam român, că precum Eu, Domnul, voiesc ca om prin om să se ajute și să se mântuiască din greu, tot așa se sârguiește și satana ca om prin om să se piardă, și-ți spun aceasta cu grija Mea de tine, ca nu cumva să ascuți tu oricum sfat în vremea aceasta de cumpănă, căci oamenii își caută mărirea lor și bucuria de la ea, și prea puțini sunt cei care caută izbăvire și ajutorare curată pentru oameni, și prin duhul lepădării de sine pot cei buni să ajute pe semeni.

O, trebuie acum om cu înțelepciune încercată, și care știe bine ce e mai bine de făcut acum pentru țară. Apleacă-te, popor român, și caută sfatul cel bun, împreună cu cel care a stat la cârmă până acum, și care știe cel mai bine cine este bun, și cine este vrăjmaș ție. O, nu te îndoii de sfatul Meu. E zi de sărbătoare, și Mă ajut în coborârea Mea la tine cu îngerii și cu sfinții și te cuprind de peste tot ca să te ocrotesc, numai să știi tu să ascuți de Dumnezeu, Care vine și te povățuiește în vreme de durere.

Acum, Eu, Domnul, cobor peste duhul tău putere de împlinire a cuvântului Meu, prin care acum ți-am grăit. O, nu te potrivești cu cei ce îl urăsc pe cel ce a stat la cârmă până mai ieri, căci cei ce urăsc pe acest om înțelept nu sunt cei ce-ți vor ție binele, și iată, de aceea îl urăsc toți cei nedrepti pe cel drept pentru tine și pentru ei. Fii credincios, popor român. Nu găsești acum, în zile de răscruce nicăieri sfat sănătos, ci numai acolo unde Eu am pus degetul Meu arătător și ți-am arătat de unde să iei și să ai apoi, că nu e nimeni să te iubească pe tine atât de mult ca și acesta spre care Eu, Domnul, arăt acum pentru sfat înțelept, de unde toți pot lua ca să se lumineze și ca să lucreze peste încercarea cea grea.

O, pace ție acum! Pacea Mea o dau ție, popor român. Eu, Domnul, voi veghea să poți tu împlini cuvântul Meu de veghe pentru tine, pentru soarta ta de azi și de mâine, o, țara Mea cea de azi. Amin, amin, amin.

Eu voi sta de vorbă cu voi în această zi de sărbătoare, fii ai poporului Meu, dar acum am așezat înaintea neamului român cuvântul Meu ca să fie trimis spre țară, și apoi vom sta cu cuvântul cel pentru voi așezat și pentru sfântul zilei de azi și de mâine, că avem sărbătoriți pe sfinți, fiilor.

O, am încă de scris carte cu trimitere, după cum v-am dat de știre. Dau să vă umplu de putere pentru Mine, dar multe slăbiri se tot ivesc și vă storc puterea, și nu știu cum să fac ca să am și Eu putere prin voi, fiilor. Amin.

***

Acum, în zi de sărbătoare de sfinți stau cu voi în cuvânt, așa cum preotul grăiește în biserică peste cei credincioși, după cum este slujba lui cea pentru împlinit. Stau cu voi la masă de cuvânt și pun pe masă cuvântul cel de binecuvântare pe cale pentru cei ce vor porni și se vor aduna cu Mine și cu voi aici, la praznic de cuvânt pentru sărbătoarea îngerilor și a căpeteniilor de peste oștirile îngerești, fiilor.

Pun pe masă cuvânt de pregătire a sărbătorii și de lucru sfânt, pe care să-l așezăm înaintea oaspeților, a celor cu credință în suflet pentru locul Meu de aici și pentru hrana cuvântului Meu, hrană cerească, pe care o pun înaintea celor ce vin la Mine în zi de coborâre a Mea ca să stau la masă cu ei și să le spun lor bucuria și durerea Mea, și apoi nădejdea în bine după orice greu, după orice așteptare cu răbdare pentru ea, ca să aducă roadă sfântă această răbdare, iar cei ce rabdă până la sfârșit sunt cei umiliți, sunt cei ce nu-și doresc mărire ca și cei neumiliți care așteaptă de la Domnul bine pentru ei, dar oamenii toți sunt numai niște păcătoși, care ar fi să nu întindă mâna spre Dumnezeu, ci să rabde cu umilință multă, cu fața la pământ și cu duhul rugăciunii de iertare spre Mine pentru nenumăratele lor păcate de care sunt legați, și să le fie milă de Mine pentru ranele Mele de la ei. O, dar cât de mare trebuie să le fie zdrobirea inimii pentru durerea Mea de la ei, de la fiecare om care Îl recunoaște cu inima lui pe Domnul, plin de suferință de la fiecare om, așa cum M-am arătat oamenilor acum două mii de ani, întins pe cruce și bătut în cuie pe ea, și toate de la păcătoși și pentru păcătoși.

O, care din dumnezeii oamenilor care și-au ales dumnezei după voia lor, sau după voia dumnezeilor lor, care dintre acești dumnezei și-au putut dovedi dumnezeirea lor atât de mult și de întreg cât am arătat Eu, Domnul Iisus Hristos, marea și unica dumnezeire a Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh, Treimea lui Dumnezeu? O, care dintre dumnezeii oamenilor s-au lăsat răstigniți de ai lor și au înviat apoi, așa cum Eu M-am arătat cu însuși trupul Meu cel răstignit și înviat apoi atât de minunat, atât de mărturisitor?

O, câtă lipsă de Dumnezeu, cât de lipsiți de iubire erau cei ce Mi-au umplut capul și fruntea de împunsăturile spinilor făcuți cunună pentru Mine, și încă ce spini! Dădeau cei ce M-au chinuit atât de mult, dădeau să-i facă pe toți să înțeleagă că fac ei aceasta de drepti ce sunt pentru Dumnezeu și pentru oameni, dar ei erau plini de vină, plini de ură, și căutau să-și acopere cu orice preț vina vieții lor, că păcatele lor erau prea mari, iar ura cea oarbă îi stăpânea din plin, ca și duhul minciunii, pe care-l simțeau de folos lor ca pe un adăpost. Când M-au aflat înviat din răstignire le-a fost rușine să se umilească și să Mă recunoască de singurul Dumnezeu, o, le-a fost rușine celor ce M-au zdrobit pentru ei înșiși, numai pentru ca să nu piardă ei mărimea lor înaintea oamenilor.

O, iată cum scap cu grăirea Mea spre durerea din Mine, adunată pic cu pic în Mine după ce l-am zidit pe om și până azi! Dar azi e în cer sărbătoare de sfinți în sobor și se așează ei cu Mine în cartea cuvântului Meu, așa cum este să fie venirea Mea cu sfinții, iar voi, fiilor, așezați acum în carte grăirea sfinților Mei, căci ei sunt mărturisitorii Mei, ei sunt miluitorii Mei, ei sunt cei ce plâng pentru Mine și cu Mine, ei sunt veșmântul Meu, fiilor.

— *Suntem alin pentru Tine, Doamne. Așa sunt cei ce iubesc, cei ce alină durerea acolo unde ea se așează și este. Nu Te-a alinat nimeni când erai plin de jale și de spini pe cruce, dar Te-au alinat părinții și sfinții din cer cu duhul lor, cu care Te așteptau să înviezi, Doamne, o, și Te-au alinat îngerii Tăi, și Te-a alinat apoi duhul învierii, învierea Ta, și a celor ce Te-au așteptat să Te scoli din cruce și să-i scoli și pe ei, o, Doamne.*

Toți cei care am suferit prin dragostea noastră de Tine ne-am gândit la suferința Ta când sufeream prigoană și moarte de la cei necredincioși și bogați de plăceri, căci iubirea și fiii ei suferă mult, și nu e loc între oameni pentru ea și pentru fiii ei.

Te mângaiem în cer, o, Doamne, așa cum Tu ne mângâi pe noi sub cortul Tău cel sfânt. Te rugăm pentru înțelepciune sfântă și multă peste fiii poporului Tău de azi în neamul român. Fă-i pe ei tot mai miloși pentru Tine și pentru oameni, că milă multă trebuie să fie pe pământ și să

stea ea înaintea Ta pentru toți cei care nu Te iubesc și nu Te doresc lor din pricina lipsei de înțelepciune, lipsă pentru care mulți pier, precum este scris. Te rugăm pentru statornicie în iubire de Dumnezeu, în credință și în umilință peste poporul Tău de azi, și iată, Îți alinăm lacrima cea multă de la cei ce Ți-o fac și Ți-au făcut-o prin despărțirea lor din trupul poporului Tău ca să-și facă voile lor, în loc de voia Ta cu viața lor pe pământ.

O, atât de drept este cuvântul Tău, Doamne, că Tu ai spus că prin oameni ai lucrat mereu pentru oameni. O, și ai spus că precum Tu voiești ca om pe om să se ajute și să se mântuiască, tot așa se sârguiește și satana ca om prin om să se piardă, iar unde omul nu vrea să ia de la Tine, acolo biruiește diavolul prin omul care se pierde prin om, o, și câtă durere se suie la Tine de la acest fel de rătăcire între oameni, Doamne! O, pe noi ne-a durut pentru Tine pe pământ, iar durerea aceasta ne-a crescut și ne-a ținut mari și ne-a condus ea spre asemănarea cu Tine și spre întâlnirea cu Tine apoi, și ne purtăm acum cu Tine între cer și pământ și alinăm dureri și așteptăm cu dor ziua cea fără de durere și de întristare și de suspin, și ea va veni și va dăinui, că aceasta este făgăduința Ta pentru cei ce Te-au iubit și Te iubesc sfânt pe pământ, că sfântă este durerea, și numai cei sfinți o iubesc pe ea, și numai ei știu mărirea ei și a fiilor ei.

O, ai mângâiat cu cuvântul Tău neamul român în ziua mea de serbare între sfinți. E prins sub durere acum neamul român, dar durerea îl poartă spre slavă mare, numai să înțeleagă acest neam taina durerii, taina învierii, taina care numai prin durere se întocmește. Îmbracă-i pe români în duhul înțelepciunii sfinte, o, Doamne! Acesta este dorul Tău, iar noi, sfinții Tăi, cerem Ție această înțelepciune peste neamul român.

O, pace Ție, Păstor milos! Lacrima după Tine sfințește duhul celor ce Te doresc de alinare lor. Amin.

— Și Eu zic vouă, pace vouă, ucenici miloși! Mucenicia voastră a fost iubirea și mila voastră de Mine. Mă port cu voi între cer și pământ și împărțim alin acolo unde doare.

Iar ție, popor lucrător cu Mine pe pământ la cuvântul Meu de peste tine, îți dau povață cum să mănânci de la Mine. O, nu se poate mânca din oală, fiilor. Trebuie farfurie, măi fiilor, și trebuie să nu spargeți farfuria, că nu se pot lipi mereu cioburile ei ca s-o tot cârpiți și să aveți în ce să vă puneți mâncarea când Eu o aduc la voi pe masă ca s-o mâncați. O, și dacă vasul ar fi tot spart și tot lipit mereu, nici din farfurie nu se mai salvează mâncarea, căci vasul tot spart și tot lipit nu mai este bun, și de aceea el nu se ține pentru Mine, pentru hrana Mea, care dă viață omului, viață din cer, fiilor.

O, cât de greu dau să lucrez ca să nu pieriți voi de sub ocrotirea Mea, măi fiilor. Aceasta n-au înțeles cei ce n-au voit să mai fie pentru Mine și să pun Eu în vasul lor hrana Mea, și au ajuns ei nepăsători și neglijenți pentru viața lor cu Mine și cu cei din cer.

Iar acum, Eu, Domnul, dau să-i învăț taina și lucrarea hranei care vine din cer, dau să-i învăț aceasta pe toți cei cu care am rămas, ca nu cumva să nu aibă ei grijă mare de întregirea vasului lor.

O, fiilor, fiilor, nu vorbiți, nu mai vorbiți doi câte doi, că iată ce a făcut și ce face această neascultare, care seceră de lângă Mine pe cei ce și-au ales să vină și să fie ai Mei, dar M-au părăsit. O, atrageți-vă unii pe alții la duh lăuntric de rugăciune sfântă, că multe păcate vin și se scriu în cer de la vorbirea doi câte doi, și cad de lângă Mine cei ce nu se feresc, așa cum Eu îi învăț să fie pe calea lor cu Mine. O, fiilor, poate spune cel ce nu împlinește ceea ce Eu îi dau să împlinească tainic între Mine și el înăuntrul lui, mai poate să mărturisească el că nu împlinește dacă nu împlinește? O, cât de lejer vorbesc doi câte doi cei ce nu voiesc să asculte sfatul Meu cel bun pentru ei, iar pentru aceasta ei recurg la duhul minciunii chiar și fără cuvinte rostite, căci cel ce se ascunde în el a și lucrat acesta neadevărul cel despre el.

Am lăsat pentru cei greșiți și mult greșiți, am lăsat duhul pocăinței să-l lucreze ei, dar fără de povață mereu pentru pocăință în vremea pocăinței lor, și fără de durere pentru greșală nu

poate nimeni spre înviere, iar Eu rămân îndurerat pentru toți cei care n-au ascultat și care-și joacă viața pe nimic, când viața e atât de scumpă și scump plătită.

Rugați-vă, fiilor, și rugați pe sfinți să se roage cu voi și pentru voi. Iată, sfântul cel din cetatea Bucureștiului, cuviosul Dimitrie, stă înaintea Mea pentru salvarea neamului român și a tot neamul creștinesc de pe pământ, și-Mi spune așa:

— *În zi de serbare a mea lângă sfinți și între sfinții mei frați din cer, stau înaintea Ta și-Ți cer cu duh duios, o, suflă, Doamne, peste neamul român duh din Duhul Tău și schimbă-l la inimă și la iubire și fă-l pe placul Tău cu iubirea lui, dar ieși în calea lui cu glasul cuvântului Tău și fă-l să-Ți afle cuvântul și să mănânce cu nesaț de pe masa Ta de cuvânt, că Tu vii Păstor ceresc aici, pe vatra lui, și este binecuvântat acest pământ prin însăși venirea Ta cuvânt în mijlocul acestui neam. Lucrarea cuvântului Tău să-i cuprindă pe toți românii sub ea, și să afle de la ei tot pământul, iar duhul sfinților Tăi se va alina odată cu această împlinire, dar până atunci stăm, Doamne, rugători, și-Ți așteptăm ziua biruinței Tale cu toți sfinții Tăi, și vom sărbători aceasta pe pământ. Amin.*

— Amin, amin zic vouă, voi fi împlinitor, că aceasta Îmi este lucrarea, și vin și împlinesc. Amin.

Binecuvintez acum praznicul și adunarea în cer și pe pământ pentru îngerii Mei, și pentru cei ce vor porni la această întâmpinare aici. Să fie timp frumos, și să fie îngeri lucrători pentru această împlinire. O, să fie iubire pentru jertfă de pregătire a sărbătorii, și să fie îngeri lucrători pentru a-ceastă împlinire. Să fie pace sfântă în toți pentru pregătirea sărbătorii.

O, pace vouă, fii pregătitori! Va fi să socotim și clipa cea pentru pecetluirea fântânii și a troiței, care sunt în lucru la voi, iar voi grăbiți toată această împlinire, fiilor, ca să punem această pecetluire la vedere, și să fie îngeri lucrători cu voi pentru această împlinire. Amin.

Scrieți sus cuvântul Meu de pace peste toți. „*Pace vouă!*”, așa să scrieți sus, pe grinda fântânii, și se va numi ea fântâna Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh, fântâna Sfintei Treimi se va numi acest mărgăritar. Amin, amin, amin.

26 octombrie/ 8 noiembrie 2015